

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Ursache Petru

Judecători: Toma Nadejda, Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de inculpatul Rusnac Veniamin, avocatul său Palade Rodica și avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului Martînov Alexei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 octombrie 2015, în cauză penală privindu-i pe:

Rusnac Veniamin Vasile, născut la 08.05.1993, originar și domiciliat în satul Natalievca, raionul Fălești;

Martînov Alexei Anatoli, născut la 26.06.1991, originar și domiciliat în satul Natalievca, raionul Fălești.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.07.2014 – 10.03.2015;

Instanța de apel: 01.04.2015 – 14.10.2015;

Instanța de recurs: 21.12.2015 – 16.03.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Fălești din 10 martie 2015, Rusnac Veniamin și Martînov Alexei au fost recunoscuți vinovați și condamnați, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare fără amendă, fiecare.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită inculpaților Rusnac V. și Martînov A. a fost suspendată condiționat, fiindu-le stabilit un termen de probă de 3 (trei) ani pentru fiecare, cu condiția că, în termenul de probă nu vor săvârși infracțiuni și prin comportament exemplar și muncă cinstită, vor îndreptăți încrederea ce li s-a acordat. Fiind

obligați să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul Serviciului Probațiune Fălești și să repare daunele cauzate în termen de 3 (trei) luni de la data devenirii definitive a prezentei sentințe.

Măsura preventivă aplicată în privința inculpaților Rusnac Veniamin și Martînov Alexei, obligarea de nepărăsire a țării, a fost menținută pînă la devenirea sentinței definitive.

Acțiunea civilă înaintată de partea-vătămată a fost admisă, fiind dispusă încasarea în mod solidar de la Rusnac Veniamin și Martînov Alexei în beneficiul Valentinei Padurea prejudiciul material în sumă de 3098 lei și prejudiciul moral în sumă de 2000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța a stabilit că Rusnac V. și Martînov A. la data de 05 ianuarie 2014, aproximativ ora 06.25, fiind sub influența alcoolului consumat, în apropierea sat. Țapoc, r-nul Fălești, ca urmare a înțelegerii prealabile între ei intenționat și în mod deschis, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, au atacat-o pe Padurea Valentina și aplicînd violență nepericuloasă pentru viață și sănătate manifestată prin lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului și, ca urmare, prin cauzarea de leziuni corporale ușoare sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă, comoție cerebrală, echimoze la țesuturile feței, au sustras de la ultima o geantă și un telefon mobil de modelul „Nokia 1280”, pricinuind astfel victimei prejudiciu material în mărime de 500 lei.

3. Împotriva sentinței au declarant apel procuror și partea vătămată Padurea Valentina.

Procurorul și partea vătămată prin apelurile declarate au solicitat casarea sentinței, în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Rusnac V. și Martînov A. să fie recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. b) și e) Cod penal și supuși fiecare unei pedepse cu închisoare pe un termen de 5 (cinci ani), cu executarea pedepsei în penitenciare de tip semiînchis, fără aplicarea pedepsei cu amenda. Acțiunea civilă de admis integral. Măsura preventivă aleasă în privința inculpaților de schimbat în arest preventiv.

În motivarea apelurilor declarate, au invocat următoarele argumente:

- instanța de judecată, a apreciat corect probele prezentate de către partea acuzării în latura calificării acțiunilor inculpaților Rusnac V. și Martînov A. în temeiul art. 187 alin.(2) lit. b) și e) Cod penal, ca sustragere deschisă a bunurilor altor persoane, săvîrșită de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, însă, în viziunea procurorului, instanța incorect a ajuns la concluzia de a suspenda condiționat executarea pedepsei în privința inculpaților.

A menționat apelantul că, pe parcursul urmăririi penale și în cadrul ședințelor de judecată inculpații Rusnac V. și Martînov A. nu au recunoscut vina,

ci doar la ultima ședință de judecată, înțelegând că volumul probatoriului examinat demonstrează vina lor în comiterea infracțiunii incriminate.

Astfel, procurorul consideră, că un asemenea comportament al inculpaților nu se încadrează în sensul prevederilor art. 76 alin. (1) pct. f) Cod penal, prin urmare, în viziunea procurorului, recunoașterea vinovăției de către inculpați nu poate fi apreciat ca o circumstanță atenuantă în sensul norme penale citate.

În opinia procurorului, este eronată concluzia instanței de fond că inculpații Martînov Alexei și Rusnac Veniamin și-au cerut scuze de la partea vătămată și au recunoscut integral acțiunea civilă, acceptînd să o achite integral în mărimea și cuantumul solicitat, deoarece pînă la momentul depunerii cererii de apel Rusnac Veniamin nu a achitat prejudiciu material părții vătămate Padurea Valentina, fapt care demonstrează că inițiativa de a-și cere scuze și de a recunoaște acțiunea civilă nu a fost altceva decît o impunere a acestei voinței inculpaților din partea apărătorului lor, mizînd că acest comportament formal va garanta o pedeapsă mai blîndă.

În concluzia celor menționate, procurorul a indicat că, circumstanțele cauzei denotă necesitatea aplicării unei pedepse mai severe față de inculpați pentru comiterea infracțiunii incriminate, deoarece o pedeapsă mai aspră decît cea stabilită prin sentința, va permite restabilirea echității sociale în aspectul restabilirii drepturilor lezate ale părții vătămate Padurea Valentina, în urma comiterii infracțiunii cercetate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 octombrie 2015, corectată prin încheierea din 13 noiembrie 2015, au fost admise apelurile declarate de procuror și de partea vătămată Padurea Valentina, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații Rusnac Veniamin și Martînov Alexei au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Măsura preventivă în privința inculpaților Rusnac Valentin și Martînov Alexei a fost modificată din declarație de nepărsire a localității în arest, imediat din sala de ședință, termenul executării pedepsei fiind calculat din data de 14.10.2015.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că prima instanță corect i-a recunoscut vinovați pe inculpații Martînov Alexei și Rusnac Veniamin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, *jaf, adică sustragere deschisă a bunurilor altei personae, săvîrșit de două persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei.*

Instanța de apel a conchis că vina inculpaților în comiterea infracțiunii

imputate și-a găsit confirmare prin probele anexate la cauza penală și anume prin: declarațiile inculpaților; declarațiile părții vătămate Padurea Valentina; declarațiile martorilor Padurea Dmitri, Tihohod Oleg, Simac Ivan, Palii Anatolii, Grecu Artiom; precum și prin: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.01.2014, prin care s-a stabilit și s-a cercetat locul comiterii infracțiunii, adică podul din apropierea sat. Țapoc, r-nul Fălești. Totodată de la locul crimei s-a ridicat o geantă de culoare neagră, trei chei și o cataramă sub formă de pumnal (f. d. 5-9 Vol. I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 05.01.2014, prin care a fost examinat o geantă de culoare neagră, ridicată de la locul comiterii infracțiunii, ce aparține părții vătămate Padurea Valentina (f. d. 11 Vol. I); ordonanței de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive din 05.01.2014 (f.d. 16 Vol. I); procesul-verbal de ridicare din data de 05.01.2014 de la Rusnac Veniamin, prin care s-a ridicat un telefon mobil de modelul Nokia 1280 de culoare albastră, predat benevol de către ultimul (f.d. 18 Vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive din data de 05.01.2014, prin care la cauza penală a fost anexat telefonul mobil ridicat de la Rusnac Veniamin (f. d. 23 Vol. I); certificatul de cost din 10.01.2014, eliberat de către administratorul pieței comerciale Fălești, prin care s-a stabilit că un telefon mobil de modelul Nokia 1280, fost în folosință, costă 300 lei (f. d. 27 Vol. I); raportul de expertiză medico-legală nr. 20 din 14.01.2014, prin care s-a stabilit că, în urma atacului asupra părții vătămate Padurea Valentina, acesteia i-au fost pricinuite leziuni corporale ușoare (f. d. 40 Vol. I); materialele caracteristice acumulate în privința inculpaților Rusnac Veniamin și Martînov Alexei, care-i caracterizează nesatisfăcător (f. d. 62-65, 74-77 Vol. I).

Instanța de apel a menționat, că prima instanță a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și în baza art.101 Cod de procedură penală, dînd apreciere fiecărei probe administrate pe caz din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpaților, instanța de apel a menționat că prima instanță constatînd ca fiind dovedită fapta penală comisă de către inculpații Martînov Alexei și Rusnac Veniamin, ținînd cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite de inculpați, personalitatea acestora, condițiile de viață a ultimilor, poziția părții vătămate, circumstanțele cauzei, precum și scopul pedepsei penale, conducîndu-se de dispozițiile legale a art. 61, 75 Cod penal, greșit a concluzionat că, pedeapsa stabilită acestora urmează a fi suspendată condiționat în baza art. 90 Cod penal, stabilidu-le în acest sens un termen de probă.

Instanța de apel a conchis că corectarea și reeducarea inculpaților Martînov Alexei și Rusnac Veniamin este posibilă doar în condițiile izolării lor de societate cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare în limitele sancțiunii

prevăzute de art.187 alin.(2) lit. b), e) Cod penal, deoarece astfel va fi restabilită echitatea socială, și se va contribui la reeducarea inculpaților.

Pentru a concluziona astfel, instanța de apel a reținut următoarele circumstanțe: inculpații au comis o infracțiune intenționată, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei, poziția părții vătămate, care la fel a solicitat ca inculpaților să le fie stabilită o pedeapsă privativă de libertate, prezența unei lipse de respect a inculpaților față de partea vătămată, prin faptul că nu și-au cerut scuze sincere de la ea și nu i-a fost achitat prejudiciu material de unul din inculpați, precum și scopul pedepsei, care este restabilirea echității sociale, corectarea inculpaților, concluzionând despre necesitatea stabilirii inculpaților unei pedepse sub formă de închisoare.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au declarat recursuri ordinare, inculpatul Rusnac Veniamin, avocatul său Palade Rodica și avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului Martînov Alexei.

6.1. Inculpatul Rusnac Veniamin, prin recursul declarat la 27 noiembrie 2015, fără a invoca vreun temei de drept din cele prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului ordinar declarat, inculpatul a indicat următoarele argumente:

- instanța de fond corect a analizat și stabilit circumstanțele de fapt și de drept, individualizând pedeapsa aplicată conform prevederilor legale.

Menționează că nu a încălcat măsura preventivă, iar prejudiciul dispus spre încasarea în beneficiul părții vătămate nu l-a putut restitui integral, deoarece fiind încadrat în forțele armate, nu a avut posibilitate să se angajeze și să lucreze.

6.2. Avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului Martînov Alexei, prin recursul depus la 10 decembrie 2015, invocînd temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și pct. 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, avocatul a indicat următoarele argumente:

- instanța de apel nu și-a motivat soluția potrivit căreia, corectarea și reeducarea inculpatului Martînov Alexei este posibilă doar în condițiile izolării de societate și că doar prin stabilirea unei pedepse reale cu închisoarea va fi atins scopul pedepsei penale.

- instanța de apel a individualizat pedeapsa inculpatului Martînov A. contrar prevederilor legale;

Consideră, că pedeapsa stabilită inculpatului Martînov Alexei prin sentința este destul de aspră și va atinge scopul prevăzut de art.61 Cod penal.

A indicat că instanța de apel stabilindu-i inculpatului Martînov A. pedeapsă sub formă de închisoare, greșit a concluzionat că astfel va fi restabilită echitatea

socială și se va contribui la corectarea inculpatului. În acest sens a menționat, că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate astfel fiind echitabilă pedeapsa stabilită prin sentința.

Menționează că, afirmațiile apelanților în instanța de apel, precum că inculpatul nu și-a recunoscut vina la faza urmăririi penale și că nu poate fi considerată circumstanță atenuantă faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția doar în cadrul examinării cauzei în fond, este contrară principiilor și normelor procesului penal, în special dreptului persoanei de a nu mărturisi împotriva sa. Consideră că, nu contează când Martînov Alexei și-a recunoscut vina, la urmărirea penală sau în instanța de judecată, este important că acesta a conștientizat fapta săvârșită, denotă sincera căință față de cele săvârșite, regretă mult și de mai multe ori și-a cerut scuze sincere față de partea vătămată în cadrul ședinței de judecată inclusiv și în apel, a reparat prejudiciul, deși bunurile sustrase nu au fost găsite la Martînov A., dar la Rusnac V.

- cele menționate în cumul constituie o multitudine de circumstanțe atenuante, care îi sînt aplicabile lui Martînov Alexei, or ca circumstanță atenuantă poate fi recunoscută atât recunoașterea totală, cât și parțială a vinovăției, iar aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei reprezintă o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia. Totodată, pedeapsa aplicată de către instanța de apel este prea aspră.

- instanța de apel n-a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție greșită în sensul agravării situației lui Martînov Alexei, prin ce s-a admis violarea dispozițiilor art. 3, 5 și 6 din CoEDO în privința inculpatului Martînov Alexei.

6.3. Avocatul Palade Rodica în numele inculpatului Rusnac Veniamin, prin recursul declarat la 10 decembrie 2015 fără a invoca vreun temei de drept din cele prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a indicat următoarele argumente:

- decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția instanței. Instanța de apel, deși a ajuns la concluzia că apelurile procurorului și a părții vătămate sunt întemeiate, totuși nu s-au expus asupra tuturor motivelor invocate în cererile de apel.

- instanța de apel făcînd referire la prevederile art. 75 Cod penal, nu a ținut cont de condițiile de viață ale familiei inculpatului Palade R. și anume situația materială grea a inculpatului, care locuiește numai cu mama, tatăl fiind decedat, anterior nejudecat. Inculpatul a lucrat neoficial, iar din motiv că a fost învinuit de comiterea infracțiunii nu a avut posibilitate de a se angaja și nu a reușit să strîngă suma necesară pînă la ședința de judecată a instanței de apel pentru a-i

restitui banii, deși a recunoscut vina, și-a cerut iertare de la partea vătămată de nenumărate ori, chiar și în cadrul ședinței de judecată neinfluențat de nimeni.

- instanța de apel nu a motivat și nici nu a făcut referire la faptul invocat atât de procuror cât și de partea vătămată referitor la lipsa de respect, prin fapt că nu și-a cerut scuze sincere, or sinceritatea celor spuse nu urmează a fi stabilită prin anumite metode speciale.

- nu este motivat argumentul potrivit căruia „recunoașterea vinei ca situația de fapt stabilită pe caz nu poate fi apreciată ca o circumstanță atenuantă în sensul normei penale” ori art. 76 alin. 1 lit. f) Cod penal, la care face referire acuzarea în apel, stipulează clar care sunt circumstanțele atenuante inclusiv „recunoașterea vinovăției”, fapt stabilit și constatat de prima instanță.

Consideră, că pedeapsa aplicată prin sentință, este una justificată și în limitele legii, corect fiind aplicate prevederile art.90 Cod penal, iar conform art. 61 alin. (1) și (2) Cod penal, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

7. Prin referința depusă, procurorul a solicitat respingerea recursurilor, deoarece consideră că, decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei inculpatului nu conține erori de drept.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurenți, prevăzute în pct. 6) și 10) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra

tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal conchide că criticile aduse de recurenți în baza art. 427 alin. 1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor, deoarece instanța de apel s-a expus detaliat și motivat asupra motivelor invocate în apel, așa cum este indicat în pct. 5 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și repetarea căreia nu o consideră necesară.

Cu referire la motivele recursurilor prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, potrivit deciziei instanței de apel, fiind casată sentința primei instanțe, inculpații au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art.187 alin.(2) lit. b), e) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani fiecare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Analizând decizia instanței de apel, în raport cu argumentele recursurilor privind aplicarea inculpaților a unei pedepse prea aspre, Colegiul penal subliniază că sancțiunea art. 187 alin. (2) lit. b), e) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale.

Potrivit art. 7 Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Reieșind din prevederile art. 61, 75 alin.(1) Cod penal, Colegiul penal atestă că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, având drept scop restabilirea echității sociale și corectarea acestuia. Persoanei recunoscute vinovată de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții

Generale a Codului penal.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată. În același rînd, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții generale a Codului penal. În cazul săvîrșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singură în măsură să individualizeze pedeapsa inculpatului care a comis infracțiunea, avînd deplina libertate în acest sens.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvîrșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: - împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; - starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; - natura și gravitatea rezultatului produs or a altor consecințe ale infracțiunii; - motivul săvîrșirii infracțiunii și scopul urmărit; - natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; - conduita după săvîrșirea faptei și în cursul procesului penal; - nivelul de educație, vîrsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei pot fi definite ca fiind acele reguli, principii, prevăzute în Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină cont la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul individualizării acesteia.

Reieșind din prevederile legale menționate supra, instanța de recurs conchide că inculpaților le-a fost stabilită pedeapsa în limita prevăzută de legea penală.

Tot la capitolul individualizării pedepsei inculpaților, recurenții au invocat, faptul, că instanța de apel eronat a concluzionat că pedeapsa stabilită inculpaților urmează a fi executată prin izolarea acestora de societate. În acest sens Colegiul penal consideră necesar a reitera că potrivit prevederilor art. 90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvîrșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvîrșite din imprudență, instanța de judecată, ținînd cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd în mod obligatoriu în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate, dacă în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Reieșind din textul normei citate, Colegiul penal menționează că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal față de persoana condamnată, în cazul dat față de

inculpații Martînov A. și Rusnac V., constituie o prerogativă a instanței de judecată, dar nu o obligațiune.

Colegiul penal reține, că la stabilirea pedepsei inculpaților pentru infracțiunea comisă, instanța de apel a ținut cont de faptul că inculpații au comis o infracțiune intenționată, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei, cauzându-i părții vătămate leziuni corporale ușoare, prejudiciul cauzat părții vătămate prin infracțiune nu i-a fost achitat integral, totodată Colegiul constată că inculpații Rusnac V. și Martînov A., la locul de trai sunt caracterizați negativ (f. d. 62, 74, vol. I), inculpații au comis infracțiunea fiind în stare de ebrietate.

În contextul celor expuse mai sus, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel nu a comis erori de drept, pedeapsa aplicată inculpaților este una corectă, deoarece la stabilirea acesteia au fost respectate exigențele legii, iar argumentele recursurilor în acest sens sunt neîntemeiate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurenți prevăzute la art. 427 alin. (1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Rusnac Veniamin, avocatul său Palade Rodica și avocatul Ciocanu Aliona în numele inculpatului Martînov Alexei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 octombrie 2015, în cauza penală privindu-i pe **Rusnac Veniamin Vasile și Martînov Alexei Anatoli**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 14 aprilie 2016.

Președinte

(semnătura)

Ursache Petru

Judecător

(semnătura)

Toma Nadejda

Judecător

(semnătura)

Timofti Vladimir